

Audiencia Provincial de Tarragona

Juicios orales para la presente semana

Día	Juzgado	Delito	ACUSACION		DEFENSA	
			Abogado	Procurador	Abogado	Procurador
10	Montblanch	Lesiones y daños fallo un Contencioso	Montañés	Alfonso	Miró	Martí
11		Idem idem			Foraster-Galés	Monguió
12	Reus	Tenencia armas			Miró	Id.
12	Tarragona	Robo				
13	Tortosa	Pleito divorcio	Perelló		Cabré	Brú
		Atentado	Miró		Monteverde	Company

realitzen en el termini anteriorment senyalat.

També crida l'atenció dels electors a qui pugui interessar que el Centre Oficial de Contractació de la Moneda ha dictat normes relatives a les peticions de divises que en lo successiu es facin al dit Centre pel pago de mercaderies importades a Espanya.

OCCASION

Se vendé camión en buen estado, casi nuevo, con algibe para riego. Razón: Carretera de Barcelona, núm. 379.

DE SOCIEDAD

Después de haber pasado las fiestas de Navidad al lado de su familia, ha regresado para reintegrarse a su cátedra nuestro distinguido amigo el Rdo. doctor don José María Conillera, profesor del Instituto de Castellón.

Asimismo ha regresado a Sevilla nuestro paisano don Juan Centellas, catedrático de Ciencias Naturales del Instituto-Escuela de aquella ciudad.

Siguen enfermos de cuidado los médicos de ésta, doctores Corbella y Carbó, para los cuales hacemos votos consigan pronto una franca mejoría.

Después de pasar temporada en Barcelona, ha regresado a esta capital nuestro buen amigo don Antonio Escriu.

Es ven

una casa de quatre pisos. Raó: en aquesta Redacció.

Sección marítima

MOVIMIENTO DEL PUERTO

Entradas

Vapor español "Cabo La Plata", procedente de Palma, con azulejos.
 Vapor italiano "Guido Brunner", procedente de Casablanca y escalas, con carga general.
 Vapor francés "Chelma", procedente de Marsella, con carga general y 1 pasajero, en tránsito.
 Laud español "San Sebastián", procedente de San Carlos, con sal.
 Vapor noruego "Gol", procedente de Cartagena, con asfalto.
 Vapor italiano "Isabella", procedente de Barcelona, con carga general.

Salidas

Vapor noruego "Gol", con carga de tránsito para Barcelona.
 Vapor francés "Chelma", con carga general para Dakar y escalas.
 Vapor español "Cabo La Plata", con carga general para Marsella y escalas.
 Vapor italiano "Guido Brunner", con carga general para Marsella.

Vapor noruego "Sevilla", con carga general para Oslo y escalas.

Buques que quedan en puerto

Vapor español "Victor de Chavarri", descargando carbón.
 Vapor italiano "Isabella", cargando.
 Laud español "San Sebastián", cargando sal.
 Pailebot español "José Alberto", cargando.

Amarrados

Vapor español "Andalucía".
 Vapor español "Tordera".
 Vapor español "Cabo Cullera".
 Vapor español "Cabo Torres".
 Vapor español "Cabo Peñas".
 Vapor panameño "Catalunya".

Buques que tienen pedido atraque

Vapor español "La Guardia", procedente de Barcelona.
 Vapor español "Araya Mendi", procedente de Sagunto.

PARTE METEOROLOGICO DE MADRID

Bajas presiones sobre Islandia, Noruega, Mediterráneo; altas sobre Irlanda y Golfo de Cádiz; probable lloviznas en Cantabria, marejadilla hacia el mar Balear, nubosidad en todo el litoral.

Conferencias telegráficas

EN MADRID TAMBIEN FUERON ABORTADOS LOS INTENTOS EXTREMISTAS QUE SE PRODUCERON

Madrid, 9. — Esta madrugada en la Dirección general de Seguridad se habían adoptado grandes precauciones, incluso prohibiéndose el paso de automóviles por las calles próximas.

En las comisarías había también grandes precauciones, prestándose servicio de retén por los cuerpos de Vigilancia y Seguridad.

La guardia civil estuvo acuartelada.

En los alrededores de los cuarteles y calles cercanas se montó servicio especial de vigilancia.

Como el ministro de Obras públicas se hallaba anoche de viaje, en dirección a Madrid, se telefonó a los puestos de la benemérita en el recorrido para que extremaran la vigilancia.

SUCESOS EN CUATRO VIENTOS

Posteriormente se supo que alrededor de las cuatro de la tarde, a algunos vecinos, avocados en Cuatro Vientos, les sorprendió la presencia de aquellos lugares de un grupo de sospechosos que iba engrosando. De ello se dió cuenta al cuartel de la guardia civil, disponiéndose un reconocimiento. Cerca de la carretera se descubrió un grupo que huyó ante la presencia de la fuerza.

Entrada la noche, los grupos aumentaron en número. A las once

un cabo y dos guardias lograron a un grupo de unos veinte hombres, dándoles el ¡quién vive! Varias voces contestaron: ¡Viva Lenin!, sonando inmediatamente una descarga contra los guardias. Estos se arrojaron en un principio a tierra, disparando contra los agresores y cruzándose numerosos disparos, hasta que uno de los individuos rodó por el suelo, huyendo los otros.

La guardia civil dió alcance a once, ocupándose a uno una pistola. Otros debieron arrojarlas al verse perseguidos.

Conducido el herido a la casa de socorro se le apreció una herida por arma de fuego en la región pectoral, con orificio de salida por el hombro derecho y fractura del fémur. Se llama Jaime Escalé Pitto, de Calcerá (Lérida). Se le encontró abundantes municiones, pasando en grave estado al hospital.

Cuando el cabo de la guardia civil Abel Expósito Ciudad y los guardias Vicente Ruiz y Gregorio Delgado regresaron al cuartel salió un sargento del mismo con los guardias Eugenio Arranz y Eduardo Sancho, encontrando a otros grupos, cuyos componentes, al dárseles el alto, respondieron ¡España!, disparando. Se cruzaron tal vez un millar de disparos. Los extremistas disparaban parapetados, no teniendo bajas.

Se logró detener a cinco más, ocupándoseles pistolas a dos y cajas de municiones a otros dos.

Comprando lámparas OSRAM
 Vd. recibe el valor máximo por su buen dinero.

OSRAM

gació dels uns i els drets dels altres segueixen inalterables.

Realment no tots els pares són iguals: bé n'hi han que fan com la dona del guarda-agulles; però n'hi han moltíssims més que obliden aquesta obligació — com moltes altres — i tenen llurs fills en la més pregona ignorància; com n'hi ha també que, per les circumstàncies es veuen forçats a allunyar-se dels seus, per a guanyar-se la vida, o per altres mil causes, que no hem d'analitzar; com n'hi ha també a qui la mort ha tret, amb la vida, aquesta dolça missió paternal. El deure ha acabat, pel pare, en aquests últims casos, o no pot ésser exercit, com en el primer; però el dret de l'infant és imprescriptible i aquest dret deu ésser satisfet. Com podrà ésser-ho?

Jo vos he contat un cas perfectament real; i, sortosament, encara en trauríem molts de semblants, àdhuc en la nostra societat materialitzada; però jo no us he pogut explicar, ni vosaltres em creuríeu, encara que us ho expliqués, que hagi vist, mai, posem per cas, en una entrada, un ataconador, explicant a un noi de catorze anys el binomi de Newton o les teories de Hegel. I, no obstant, hi ha fills d'ataconadors que tenen dret a saber el binomi de Newton i les teories de Hegel, i, per tant, el pare té obligació d'ensenyar-les-hi. Com ho farà si no les sap?

Heus aquí dues complicacions del fet inicial que donen naixement al problema — i, com aquests, en podríem citar inacabables—. No cap dret pot restar

insatisfet, en una societat ben constituïda; no cap obligació incompleta. ¿Qui deu, doncs, satisfere aquella obligació, complir aquell deure? La societat mateixa: l'Estat, que deu suplir providentment la impossibilitat del pare. Però fixeus-vos bé en quines condicions, aquesta societat, aquest Estat, deu intervenir: per a suplir el pare; per a ocupar son lloc; perquè té, amb ell subsidiàriament aquella obligació i aquell deure. Doncs sempre deu intervenir per ell, en son lloc, amb ell. És importantíssim que ens fixem en aquest concepte.

EL DRET DELS PARES

Es importantíssim perquè, en les derivacions del problema, sentirem a parlar d'una mena de dret a l'ignorància — és clar que no ho diuen d'una manera tan taxativa — ço és: del dret dels infants a no rebre cap ensenyament religiós, sinó a escullir lliurement aquella religió que ells vulguin, quan tinguin ús de raó i els hi plagui pensar en les coses de l'esperit. I aquest dret a l'ignorància, que l'Estat espanyol reconeix en la seva Constitució, s'oposa al dret d'ensenyament dels fills que tenen els pares, segons la Constitució mateixa. Si, doncs, els pares volen que els seus fills siguin educats religiosament, religiosament té obligació d'educar-los l'Estat, perquè la obligació d'ensenyament que l'Estat té és en sa qualitat de mandatari dels pares, per ells, en son lloc, amb ells, com féiem observar anteriorment, doncs els mandatari, segons

la bona teoria jurídica, reconeguda universalment, deuen seguir les normes i els principis imposades pel mandant.

EL DRET SUBSIDIARI DE L'ESTAT

L'article 43 de la Constitució estableix taxativament: "Los padres están obligados a alimentar, asistir, educar e instruir a sus hijos. El Estado velará por el cumplimiento de estos deberes, y se obliga subsidiariamente a su ejecución."

I és lògic que sigui així. Totes les legislacions dels països civilitzats reconeixen als pares el dret de suplir la personalitat del fill, menor, i de representar-lo total i plenament. Totes les legislacions admeten que el pare, en el desig d'obtenir el màxim bé del fill, se situa en la seva petita personalitat i fa allò, i ordena allò, i mana allò que sa voluntat faria, i ordenaria, i voldria si tingués els deguts coneixements. No cap legislació permetria que els béns d'un infant restessin improductius, les terres sense conrear, els valors sense redituar, les cases ensorrant-se, per l'escripçol de què desconeixent-se la seva voluntat hom havia d'esperar la seva majoria d'edat per a determinar el que calgués fer. La llei reconeix, als pares, el dret de representar als infants en aquests i altres afers temporals i corporis: ¿en nom, doncs, de quina averració absurda se'ls hi negarà aquest dret en la ordenació de l'esperit; i en nom de quin dret es mantindran aqueixos esperits sense instrucció o sense Déu,